

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117948304/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

slyngede sig om den usynlige Gro, paa hvem han nu tænkte dobbelt stærkt og dobbelt troende.

Saaledes jublede han, saa længe Dagen smilede ned til ham, saa længe Lindetræet summede af Biernes glade Arbejdshymne, der ligesom spandt sig om den Tanke: Alt skal gro, hvor vi skal bo, og alt skal blive til Honning! Blomster fler og endnu fler til Føde for vor Dronning!

Men da Natten igen sænkede sine skumle Skygger lig spottende Fangevogtere ned i hans Kælder, da kom Tvivlen op i hans Sind. Han tog de hensmulrede Rosenblade frem fra sit Hjerte og kyssede dem med et Suk: Nogen maa have bragt denne Rose ned i Nat. Igennem Gluggen er det ikke sket — altsaa har Døren været aabnet — der er ikke anden Vej.

Og Sølv gik hen til Trappen og befølte Døren, men det stumme jærneslagne Træ gav intet Svar. Og Sølvets Haab blev sygt og visnede som Rosen, og tilsidst gik han hen og samlede alle sine Huder fra Bænken og bar dem til Stentrappen, og der lagde han sig til Hvile i den nøgterne Overbevisning, at den, der gæstede hans Fængsel, maatte komme den Vej og i fornyet Fald vække ham af hans Søvn, saa han kunde faa afgjort, hvem det var.
